

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/25/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113011083
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3113011083.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Mészáros a JUDr. Dušana Eckera v trestnej veci odsúdeného B. D., nar. XX.XX.XXXX na neverejnom zasadnutí dňa 4. marca 2014 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 9. januára 2014, sp. zn. 2Nt/91/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného B. D. zamieta.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 1T/3/2012 zo dňa 19.09.2012, právoplatného dňa 19.09.2012 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 1T/3/2012 zo dňa 28.09.2012, bol B. D. uznaný za vinného v bode 1/ rozsudku pre prečin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., v bode 2/ zo zločinu krivého obvinenia spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 345 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c) Tr. zák. Za to bol odsúdený podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. v spojení s § 38 ods. 7 Tr. zák. za použitia § 42 ods. 1 a § 41 ods. 2 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov a 6 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne bol zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 1T/147/2009 zo dňa 05.12.2011, ktorým mu bol uložený spoločný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, za súčasného zrušenia výroku o vine a treste uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 3T/79/2009 zo dňa 04.03.2011 a výroku o vine a treste uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 8T/58/2009 zo dňa 30.07.2009, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo na tieto výroky nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Dňa 29.05.2013 bol na Okresný súd Trenčín doručený návrh odsúdeného B. D. na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 1T/3/2012, ktorý smeroval proti výroku o treste. Návrh odôvodnil s poukazom na nález Ústavného súdu SR z 28. novembra 2012, sp. zn. PL ÚS 106/2011, ktorým v § 41 ods. 2 Tr. zák. časť prvej vety za bodkočiarkou („súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“) bola vyhlásená za protiústavnú. Keďže aj jemu bol ukladaný trest s použitím ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. žiadal o povolenie obnovy konania v predmetnej trestnej veci. Na svojom návrhu zotrval aj na verejnom zasadnutí okresného súdu, kde bol k nemu za prítomnosti obhajcu vypočutý.

Napadnutým uznesením zo dňa 9. januára 2014, sp. zn. 2Nt/91/2013, Okresný súd Trenčín podľa § 399 ods. 2 Tr. por. rozhodol tak, že návrh odsúdeného B. D. na povolenie obnovy konania vo vyššie uvedenej trestnej veci zamietol, keďže nezistil podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 Tr. por. Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil v podstate tým, že nález Ústavného súdu SR z 28. novembra 2012, sp. zn. PL ÚS 106/2011 nie je takou skutočnosťou, ktorá by sama osebe, alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi mohla odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste odsúdeného.

Proti tomuto uzneseniu podal ihned' po vyhlásení sťažnosť odsúdený, ktorú bližšie písomne neodôvodnil.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr.por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná, i keď čiastočne z iných dôvodov, ako uvádzal súd prvého stupňa.

V prvom rade je potrebné uviesť, že súd prvého stupňa postupoval procesne správne, keď o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania rozhodoval v súlade s § 402 ods. 1 Tr.por. na verejnom zasadnutí. Na tomto verejnom zasadnutí mal možnosť odsúdený v prítomnosti svojho obhajcu vyjadriť sa k svojmu návrhu, vrátane prednesenia konečného návrhu.

V ďalšom sa nadriadený súd zaoberal vytkávanými chybami v odôvodnení sťažnosti z pohľadu, či je potrebné zasiahnuť do právoplatného odsudzujúceho rozhodnutia mimoriadnym opravným prostriedkom - obnovou konania.

V tomto smere krajský súd uvádza, že ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por. upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatel'a ako skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa zmeny právneho stavu, t. j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu. Preto nález Ústavného súdu SR, že právny predpis, jeho časť alebo niektoré ustanovenie nie je v súlade s Ústavou, nemôže byť „novou skutočnosťou súdu skôr neznámou“ v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. a tým len jednou z podmienok obnovy konania, ale ak bol z toho dôvodu podaný návrh na obnovu konania, je dôvodom obnovy konania „ex lege“, t. j. na základe § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov. Ak je podaný návrh na povolenie obnovy konania vo veci, ktorá skončila právoplatným rozhodnutím a ktorý vychádza len zo skutočností predpokladaných v ustanovení § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii ústavného súdu, je splnenie podmienok obnovy konania konštatované už v tomto ustanovení. Preto súd už nemôže skúmať splnenie iných podmienok uvedených v § 394 ods. 1 Tr. por. (zhodne Stanovisko trestno-právneho kolégia NS SR Tpj 44/2013 zo dňa 26.11.2013 - bod I. a II.)

V predmetnej veci však napriek vyššie uvedenému nebolo možné povoliť obnovu konania, pretože „protiústavná“ časť ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom pred 21. decembrom 2012, bola vo veci konajúcim súdom v pôvodnom konaní pri ukladaní trestu negovaná uložením trestu odňatia slobody použitím ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu. Aj keď vo výrokovvej časti ustanovenie § 39 Tr. zák. výslovne uvedené nie je a absentuje (pričom odôvodnenie rozsudok s poukazom na ustanovenie § 172 ods.2 Tr.por. neobsahuje), jeho aplikácia je zrejmá z výmery trestu uloženého odsúdenému v pôvodnom konaní. Odsúdenému bol totiž ukladaný za spáchanie viacerých trestných činov súhrnný trest podľa zákonného ustanovenia za trestný čin najprísnejšie trestný, v danom prípade za zločin podvodu podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., kde je trestná sadzba od 3 rokov do 10 rokov. Pri použití ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom pred 21. decembrom 2012 (podmienky na jeho použitie boli splnené) a § 38 ods. 7 Tr. zák. hrozilo obžalovanému uloženie trestu v rámci takto upravenej trestnej sadzby od 8 rokov a 2 mesiace do 13 rokov a 4 mesiace. Ak okresný súd uložil obžalovanému B. D. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov a 6 mesiacov, bol uložený pod dolnú hranicu sadzby upravenej s použitím 41 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom pred 21. decembrom 2012. Súd teda v danom prípade nepochybne použil ustanovenie § 39 Tr. zák. (aj keď zrejme v dôsledku pochybenia ho vo výroku neuviedol) a mohol by v zákonom ustanovenom rozsahu znížiť trest až pod dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovenú v osobitnej časti Trestného zákona už v pôvodnom konaní. V tomto smere (dolná hranica sadzby) však bol limitovaný skutočnosťou, že odsúdenému bol ukladaný súhrnný trest vo vzťahu k spoločnému trestu uloženému B. D. Okresným súdom Trenčín, sp. zn. 1T/147/2009 zo dňa 05.12.2011, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov, pričom podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom a nemohol ukladať trest pod 7 rokov odňatia slobody.

Ustanovenie § 41b zák. č. 38/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov v spojení s Nálezom Ústavného súdu SR z 28. novembra 2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011 sa pri rozhodovaní o návrhu na povolenie obnovy konania v tomto prípade nepoužije, pretože ústavne nesúladne účinky ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom pred 21. decembrom 2012 časti prvej vety za bodkočiarkou, na prejednávajú

vec nedopadli (zhodne Stanovisko trestno-právneho kolégia NS SR Tpj 44/2013 zo dňa 26.11.2013 - bod III.) a možnosť dôslednej individualizácie trestu súdom (a teda ani identické právo obžalovaného) odňaté nebolo. Preto v prejednávanej veci v konečnom dôsledku nemožno hovoriť o „protiústavne“ uloženom treste.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.